

Nr 679

Av herr **Larsson** i Borrby **m. fl.**, om viss samordning av de akademiska ett- och tvåbetygskurserna.

(Lika lydande med motion nr 535 i Första kammaren)

Enligt nuvarande ordning för den högre undervisningen kan det enligt vår mening finnas onödiga besvärligheter för studerande vid universitet och högskolor att byta studieort i de fall de så önskar. För närvarande har varje institutionschef vid varje universitet i ganska hög utsträckning själv att bestämma kurslitteratur och studiemoment, vilka alltså kan skifta rätt väsentligt från universitet till universitet. En samordning av ett- och tvåbetygskurser gällande samtliga universitet och filialer över hela landet under överinseende av universitetskanslersämbetet skulle underlätta och förbilliga studierna för de studerande som av arbete eller annan orsak är tvungna att byta studieort.

Vårt alltmer utvecklade samhälle kommer framdeles att kräva allt större kunskaper och allt större specialisering av de människor som skall verka i samhället. Den högre utbildningen kommer därför framgent att tillmätas stor betydelse. Man kan peka på att tillströmningen till våra högskolor varit så stor att ett inrättande av ett antal universitetsfilialer varit nödvändigt. Tyvärr är det för närvarande alltför många studerande som påbörjar akademiska studier men som aldrig lyckas ta någon examen. Detta kan ur samhällets synpunkt inte anses riktigt. En bidragande orsak till detta är att vederbörande under ett tidigt skede av sina studier icke uppnått resultat som berättigat vederbörande till statligt studielån. Att gå ut i arbetslivet kan för denne ha varit sista utvägen. Ur den synpunkten vore det därför angeläget om högskolestuderande vid sidan av sina studier kunde ha möjlighet till deltidsarbete. För att underlätta för vederbörande att på annan ort finna ett deltidsarbete efter sin smak och fallenhet vore det angeläget om den ovannämnda samordningen kunde ske så att studierna kunde fortsättas på det kursavsnitt där de avbröts på den tidigare läroanstalten. Denna samordning är också angelägen ur deras synpunkt som redan avlagt en examen och som efter några år i förvärvslivet vill läsa upp en ettbetygskurs i sin examen till en tvåbetygs.

Man har ofta i detta sammanhang hänvisat till värdet av varje institutionschefs rätt att själv bestämma kursmomentens uppläggning och litteratur med avseende på den forskning som bedrivs inom ämnet vid univer-

sitetet i fråga. Detta är knappast relevant vad gäller de lägre betygen (ett och två), eftersom det endast undantagsvis och bara inom vissa ämnen förekommer någon forskning. Vid dessa betygsstadier blir det fråga om introducering i ämnet samt vissa grundläggande och även mera avancerade teoretiska kunskaper som skall inhämtas. Om de lägre betygskurserna kopplades från institutionschefens verksamhetsfält, skulle denne också mera helhjärtat kunna ägna sig åt egen forskning och undervisning för tre- och fyrbetygsstuderande.

Denna samordning är angelägen och skulle göra det möjligt att *dels* få en större procent av dem som påbörjar sin examen att lyckas med denna, *dels* underlätta för dem som arbetar i förvärvslivet på hel- eller deltid att vid sidan av detta ägna sig åt akademiska studier, *dels* ock ge mera tid för institutionschefernas egen forskning och möjligheter att undervisa.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om samordning olika lärosäten emellan av de akademiska ett- och tvåbetygskurserna enligt i motionen anförda riktlinjer.

Stockholm den 26 januari 1968

Einar Larsson (cp)
i Borrby

Anders Dahlgren (cp)

Claes Elmstedt (cp)